

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul IX — Nr. 304

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 7 noiembrie 1997

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE			
172.		173.	
— Lege pentru ratificarea Memorandumului de înțelegere dintre Guvernul României și Guvernul Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord privind pregătirea Forțelor Armate Britanice în România, semnat la București la 29 iulie 1996.....	2	— Lege pentru ratificarea Acordului dintre România și Republica Italiană privind readmisia persoanelor aflate în situație ilegală, semnat la București la 4 martie 1997.....	7
Memorandum de înțelegere între Guvernul României și Guvernul Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord privind pregătirea Forțelor Armate Britanice în România.....	2-6	Acord între România și Republica Italiană privind readmisia persoanelor aflate în situație ilegală.....	8-9
568.		569.	
— Decret privind promulgarea Legii pentru ratificarea Memorandumului de înțelegere dintre Guvernul României și Guvernul Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord privind pregătirea Forțelor Armate Britanice în România, semnat la București la 29 iulie 1996.....	6	— Decret pentru promulgarea Legii pentru ratificarea Acordului dintre România și Republica Italiană privind readmisia persoanelor aflate în situație ilegală, semnat la București la 4 martie 1997.....	10
★			
477.		230.	
— Decret pentru supunerea spre ratificare Parlamentului a Acordului dintre România și Republica Italiană privind readmisia persoanelor aflate în situație ilegală, semnat la București la 4 martie 1997.....	7	— Decret pentru supunerea spre ratificare Parlamentului a Convenției privind securitatea personalului Națiunilor Unite și a celui asociat, adoptată la New York la 9 decembrie 1994.....	10
★			
		174.	
		— Lege pentru ratificarea Convenției privind securitatea personalului Națiunilor Unite și a celui asociat, adoptată la New York la 9 decembrie 1994.....	11
		Convenție privind securitatea personalului Națiunilor Unite și a celui asociat.....	11-15
		570.	
		— Decret privind promulgarea Legii pentru ratificarea Convenției privind securitatea personalului Națiunilor Unite și a celui asociat, adoptată la New York la 9 decembrie 1994.....	16

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI**

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE**pentru ratificarea Memorandumului de înțelegere
dintre Guvernul României și Guvernul Regatului Unit
al Marii Britanii și Irlandei de Nord privind pregătirea Forțelor
Armate Britanice în România, semnat la București
la 29 iulie 1996****Parlamentul României** adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se ratifică Memorandumul de înțelegere dintre Guvernul României și Guvernul Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord privind pregătirea Forțelor Armate Britanice în România, semnat la București la 29 iulie 1996.

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 11 septembrie 1997, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI
CRISTIAN DUMITRESCU

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 6 octombrie 1997, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ANDREI IOAN CHILIMAN

București, 4 noiembrie 1997.
Nr. 172.

MEMORANDUM DE ÎNȚELEGERE**între Guvernul României și Guvernul Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord
privind pregătirea Forțelor Armate Britanice în România**

Guvernul României și Guvernul Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, acționând în spiritul Parteneriatului pentru pace, urmărind întărirea bunelor relații în domeniul apărării și înțelegerea reciprocă, deja existente între cele două state, luând în considerare faptul că România, prin Legea nr. 23/1996, a ratificat Acordul dintre statele părți la Tratatul Atlanticului de Nord și celelalte state participante la Parteneriatul pentru pace cu privire la statutul forțelor lor și Protocolul adițional, încheiate la Bruxelles la 19 iunie 1995, au convenit următoarele:

*Secțiunea 1***Obiectul memorandumului de înțelegere**

Prezentul memorandum de înțelegere stabilește condițiile pentru pregătirea Forțelor Armate Britanice în România.

*Secțiunea a 2-a***Definiții**

În sensul prezentului memorandum de înțelegere, se definesc următorii termeni:

1. *statul care trimite* înseamnă Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord;
2. *statul care primește* înseamnă România;
3. *forța* înseamnă personalul Forțelor Armate Britanice, care ia parte la pregătirea în România, în cadrul prezentului

memorandum de înțelegere, angajat de Guvernul Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, cu excepția apatrizilor sau a persoanelor rezidente ori cu cetățenia statului care primește;

4. *personalul român* înseamnă militarii și personalul civil ai Armatei României, desemnați să sprijine pregătirea Forțelor Armate Britanice în cadrul prezentului memorandum de înțelegere.

5. *echipament militar* înseamnă armamentul individual și de grup, muniția (reală, de manevră și de marcarea a focului), explozivii, mijloacele de luptă și de transport, aparatura tehnică și alte materiale pentru folosință militară.

*Secțiunea a 3-a***Programul pregătirii**

1. Cererea pentru pregătirea unităților britanice va fi

statului care primește, până la sfârșitul lunii iunie a anului care precede anul în care se va desfășura pregătirea. Această cerere va cuprinde, în mod deosebit, date referitoare la perioada planificată și la locul de desfășurare, precum și la obiectivul și scopul pregătirii. Cererea va mai cuprinde date despre tipul echipamentului militar ce va fi folosit și despre efectele posibile ale folosirii acestuia asupra mediului înconjurător.

2. Pregătirea unităților militare britanice se va desfășura în conformitate cu programul stabilit de organele militare abilitate ale statului care trimite, în limitele obiectivului și scopurilor acestei pregătiri, convenite prin aranjamente cu organele militare abilitate ale statului care primește, cu cel puțin 6 luni înaintea datei planificate de începere a pregătirii.

3. Pregătirea efectivelor militare britanice se va desfășura în terenurile de instrucție, poligoanele de tragere și în cadrul unităților militare puse la dispoziție de către statul care primește.

4. Comandantul unității militare britanice va conduce pregătirea forței în limitele stabilite de prezentul memorandum de înțelegere.

Secțiunea a 4-a **Statutul forței**

1. Membrii forței vor respecta legile, organizarea militară și obiceiurile statului care primește și nu vor desfășura nici o activitate care contravine prezentului memorandum de înțelegere, în mod deosebit activități comerciale sau politice pe teritoriul statului care primește.

2. Fără a aduce prejudicii prevederilor paragrafului 1 al prezentei secțiuni, membrii forței, în orice moment al prezenței lor pe teritoriul statului care primește, vor rămâne sub comanda și controlul eșaloanelor superioare ale forței, vor respecta acele legi și reglementări ale statului care trimite, care sunt aplicabile acestora.

Secțiunea a 5-a **Jurisdicția penală și disciplinară**

În concordanță cu prevederile Acordului dintre statele părți la Tratatul Atlanticului de Nord cu privire la statutul forțelor lor, încheiat la Londra la 19 iunie 1951, denumit în continuare *NATO/SOFA*, pe care România le aplică în baza Legii nr. 23/1996 pentru ratificarea Acordului dintre statele părți la Tratatul Atlanticului de Nord și celelalte state participante la Parteneriatul pentru pace cu privire la statutul forțelor lor și a Protocolului adițional, încheiate la Bruxelles la 19 iunie 1995, se vor aplica următoarele:

1. a) Autoritățile militare ale statului care trimite vor avea dreptul să exercite, în cadrul statului care primește, jurisdicția penală și disciplinară care le este conferită de legea statului care trimite, în privința membrilor forței.

b) Autoritățile statului care primește vor exercita jurisdicția penală și disciplinară asupra membrilor forței, în ceea ce privește infracțiunile comise pe teritoriul statului care primește și incriminate de legea acestui stat.

2. a) Autoritățile militare ale statului care trimite vor avea dreptul de a exercita jurisdicția exclusivă asupra membrilor forței, în ceea ce privește infracțiunile, inclusiv cele referitoare la securitatea sa, ce pot fi incriminate de legea statului care trimite, dar nu și de legea statului care primește.

b) Autoritățile statului care primește vor avea dreptul de a exercita jurisdicția exclusivă asupra membrilor forței, în ceea ce privește infracțiunile, inclusiv cele referitoare la

securitatea acestui stat, pedepsite de legea sa, dar nu și de legea statului care trimite.

c) Pentru scopurile prezentului paragraf și ale paragrafului 3 ale prezentei secțiuni, o infracțiune împotriva securității statului va include:

- (i) trădarea de patrie;
- (ii) sabotajul, spionajul sau încălcarea oricărei legi referitoare la secretele oficiale ale acestui stat sau la secretele privind apărarea națională a acestui stat.

3. În cazul în care dreptul de a exercita jurisdicția este concurent, se vor aplica următoarele reguli:

a) Autoritățile militare ale statului care trimite vor avea dreptul de exercitare, cu prioritate, a jurisdicției asupra unui membru al forței, în ceea ce privește:

- (i) infracțiunile îndreptate numai împotriva proprietății sau securității acestui stat sau infracțiunile îndreptate numai împotriva persoanei sau proprietății unui alt membru al forței;
- (ii) infracțiunile care decurg din orice faptă sau omisiune produsă în îndeplinirea îndatoririlor oficiale.

b) În cazul oricărei alte infracțiuni decât cele prezentate în paragraful 3 a) al acestei secțiuni, autoritățile statului care primește vor avea dreptul de a exercita, cu prioritate, jurisdicția.

c) Dacă statul care are dreptul prioritar decide să nu își exercite jurisdicția, acesta va informa autoritățile celui alt stat, de îndată ce va fi posibil.

Autoritățile statului care are dreptul prioritar de jurisdicție vor lua în considerare, cu bunăvoință, cererea de renunțare la acest drept, formulată de autoritățile celui alt stat, în cazul în care acest alt stat consideră că o astfel de renunțare este de importanță deosebită.

4. Prevederile paragrafelor 1–3 ale prezentei secțiuni nu vor implica nici un drept, pentru autoritățile militare ale statului care trimite, de a-și exercita jurisdicția asupra persoanelor care sunt cetățeni ai statului care primește sau rezidenți permanenți ai acestui stat, în afara cazului când aceștia sunt membri ai forței.

5. a) Autoritățile statului care trimite și ale statului care primește își vor acorda sprijin reciproc pentru arestarea membrilor forței pe teritoriul statului care primește și pentru predarea lor autorității care urmează să-și exercite jurisdicția în conformitate cu prevederile de mai sus.

b) Autoritățile statului care primește vor notifica prompt autorităților militare ale statului care trimite despre arestarea oricărui membru al forței.

c) În cazul în care statul care primește urmează să-și exercite jurisdicția asupra unui membru al forței, conform paragrafelor 1–3 ale prezentei secțiuni, acesta urmează să rămână în custodia statului care trimite, până în momentul în care va fi pus sub acuzație de statul care primește.

6. a) Autoritățile statului care trimite și ale statului care primește își vor acorda sprijin reciproc pentru efectuarea tuturor investigațiilor necesare cu privire la infracțiuni, precum și în strângerea și administrarea probelor, inclusiv în sechestrarea și, atunci când este cazul, în predarea obiectelor având legătură cu infracțiunea. Predarea unor astfel de obiecte poate fi făcută cu condiția înapoierii lor într-un termen stabilit de autoritatea care le predă.

b) Autoritățile statului care trimite și ale statului care primește își vor notifica reciproc decizia luată, în toate cazurile în care există drepturi concurente de a exercita

7. Autoritățile statului care primește vor examina, cu bunăvoință, orice cerere de sprijin din partea autorităților statului care trimite, privind executarea unei pedepse cu închisoarea, decisă de autoritățile statului care trimite, în conformitate cu prevederile acestei secțiuni, pe teritoriul statului care primește.

8. Atunci când un acuzat a fost judecat, în conformitate cu prevederile acestei secțiuni, de către autoritățile statului care primește sau ale statului care trimite, și a fost achitat sau a fost condamnat și își execută sau și-a executat pedeapsa sau a fost grațiat, acesta nu va putea fi judecat din nou, de către autoritățile celui alt stat, pentru aceeași infracțiune pe același teritoriu. Cu toate acestea, nimic din acest paragraf nu va împiedica autoritățile militare ale statului care trimite să judece pe un membru al forței, pentru orice încălcare a regulilor de disciplină decurgând dintr-o acțiune sau omisiune care a constituit o infracțiune pentru care el a fost judecat de către autoritățile statului care primește.

9. Ori de câte ori un membru al forței este pus sub urmărire penală sub jurisdicția statului care primește, el va avea dreptul:

- a) la o judecată promptă și rapidă;
- b) de a fi informat, înaintea procesului, de acuzația sau de acuzațiile concrete care i se aduc;
- c) de a fi confruntat cu martorii care îl acuză;
- d) ca martorii, care pot depune în favoarea sa, să fie constrânși să se prezinte în instanță, dacă aceștia se află sub jurisdicția statului care primește;
- e) să aibă un apărător desemnat de el sau un apărător care să-i acorde asistența gratuită, în condițiile legale existente la acea dată în statul care primește;
- f) dacă el consideră necesar, să beneficieze de serviciile unui translator competent; și
- g) să comunice cu reprezentantul autorităților statului care trimite și, când regulile de procedură permit, acesta să fie prezent la proces.

10. În cazul în care, în conformitate cu prevederile acestei secțiuni, statul care primește are dreptul de a-și exercita jurisdicția asupra unui membru al forței, această jurisdicție va fi exercitată în cadrul sistemului de drept comun, aplicabil civililor statului care primește, și nu va fi exercitat în cadrul sistemului justiției penale, aplicabil membrilor forțelor armate ale statului care primește.

Secțiunea a 6-a **Funcțiile polițienești**

1. Autoritățile statului care trimite vor avea dreptul de a exercita funcții polițienești asupra membrilor forței. Aceste funcții pot fi preluate de membrii forței, stabiliți de autoritățile statului care trimite pentru a le îndeplini, și care vor fi denumiți, în continuare, *poliție militară*.

2. Poliția militară a statului care trimite va avea dreptul să exercite funcțiile polițienești descrise în paragraful 1 al acestei secțiuni, oriunde pe teritoriul statului care primește, unde se află membrii forței, în terenurile de instrucție sau în altă parte.

Autoritățile statului care trimite și cele ale statului care primește vor colabora strâns în privința modului în care funcțiile polițienești sunt exercitate.

3. În exercitarea funcțiilor polițienești prevăzute în paragrafele 1 și 2 ale prezentei secțiuni, poliția militară poate lua toate măsurile adecvate pentru a menține ordinea, disciplina și siguranța în rândul membrilor forței.

4. Poliția militară, în conformitate cu aranjamentele convenite, decurgând din prevederile secțiunii a 3-a paragraful 2 al prezentului memorandum de înțelegere, va avea dreptul să întreprindă măsuri adecvate de protecție a persoanei și bunurilor membrilor forței, precum și a proprietății aparținând statului care trimite, și care au fost aduse pe teritoriul statului care primește, în scopuri legate de prezentul memorandum de înțelegere. Autoritățile statului care trimite și cele ale statului care primește vor colabora strâns în legătură cu modul în care acest drept este exercitat.

5. Poliția militară și organele de ordine publică ale ministerului de interne al statului care primește sunt, de asemenea, autorizate să îndeplinească funcții polițienești, referitoare la forță, potrivit aranjamentelor convenite în prealabil.

6. Dacă cetățenii români sunt prinși în flagrant într-o acțiune împotriva membrilor sau echipamentului militar al forței și sunt reținuți de poliția militară a forței, aceștia vor fi transferați, fără întârziere, autorităților statului care primește.

Secțiunea a 7-a **Trecerea frontierei naționale**

1. Membrii forței vor fi scutiți de îndeplinirea cerințelor referitoare la vize și controlul imigrației, la intrarea sau ieșirea în și de pe teritoriul statului care primește, în conformitate cu art. III al NATO/SOFA.

2. La trecerea frontierei și pe timpul șederii pe teritoriul statului care primește, membrilor forței li se cere să aibă asupra lor un pașaport valabil și un act personal de identitate, emis de statul care trimite, care să cuprindă numele și prenumele, data nașterii, gradul, numărul de înmatriculare pe care orice membru al forței îl are, funcția și o fotografie. Actul de identitate sau pașaportul trebuie prezentat la cererea organelor autorizate ale statului care primește.

3. Membrii forței vor fi exceptați de la reglementările statului care primește, referitoare la înregistrarea și controlul străinilor. Membrii forței nu pot obține dreptul de rezidență permanentă în statul care primește.

4. Echipamentul militar și celelalte materiale aduse de statul care trimite, pe teritoriul statului care primește, în scopuri conexe pregătirii membrilor forței, trebuie declarate autorităților abilitate ale statului care primește cu cel puțin 30 de zile înaintea datelor de sosire planificate. O astfel de declarație va conține o definiție a tipurilor și cantităților de armament, muniții, tehnică militară și alte materiale, datele de sosire și de plecare, planificate conform aranjamentelor convenite.

5. Echipamentul militar și alte materiale aduse de statul care trimite, pe teritoriul statului care primește, în scopuri conexe cu pregătirea membrilor forței, vor fi scutite de orice formă de vamă sau taxă, la intrarea sau ieșirea în și de pe teritoriul statului care primește.

6. Bunurile personale, în cantități rezonabile și numai pentru uz personal, aduse/scoase pe/de pe teritoriul statului care primește, de către membrii forței, vor fi scutite de orice formă de vamă sau taxă.

7. Echipamentul militar și alte materiale aduse de statul care trimite, pe teritoriul statului care primește, care nu au fost folosite pe perioada pregătirii, trebuie scoase de pe teritoriul statului care primește, pe durata perioadei specificate în paragraful 4 al acestei secțiuni, nu mai târziu de 30 de zile de la ultima zi de pregătire.

8. Echipamentul militar care nu a fost scos conform paragrafului anterior va fi supus plăților, taxelor și costurilor conform legislației statului care primește. Face excepție de la prevederile acestui paragraf echipamentul militar transferat și scos de pe teritoriul statului care primește.

*Secțiunea a 8-a***Taxele**

Membrii forței vor fi exceptați, în statul care primește, de la orice formă de taxă pe salariu și alte venituri primite ca membri ai forței sau pe bunurile mobile aflate în proprietate, a căror prezență în statul care primește se datorează în exclusivitate îndeplinirii sarcinilor în conformitate cu prezentul memorandum de înțelegere.

*Secțiunea a 9-a***Asistența medicală și stomatologică**

1. Dacă forța nu dispune de facilități medicale ori stomatologice corespunzătoare, membrii acesteia vor beneficia de asistență medicală și stomatologică, asigurată de autoritățile militare ale statului care primește, inclusiv de spitalizare, în aceleași condiții cu personalul similar al statului care primește.

2. Dacă un membru al forței trebuie transportat la o clinică medicală sau stomatologică, iar statul care trimite nu dispune de mijloace de transport, statul care primește, la cererea statului care trimite, va asigura mijlocul de transport necesar.

3. Statul care trimite va rambursa statului care primește toate cheltuielile efectuate în legătură cu prevederile paragrafelor 1 și 2 ale acestei secțiuni.

*Secțiunea a 10-a***Uniforma, armamentul și muniția**

1. Membrii forței vor purta, de regulă, uniforma lor națională. Unitățile și formațiunile constituite ale forței vor purta uniformă la trecerea frontierei statului care primește.

2. Pe timpul cât se află pe terenul de instrucție, precum și pe timpul tranzitării de la frontiera de stat la terenul de instrucție, membrii forței au dreptul să dețină asupra lor și să transporte armament, muniție și explozivi, în condițiile în care sunt autorizați prin reglementări proprii și în concordanță cu aranjamentele convenite. Autoritățile statului care trimite vor lua în considerare în mod favorabil solicitările statului care primește, legate de această problemă.

*Secțiunea a 11-a***Siguranța în poligoane**

Forța va respecta regulile referitoare la trageri, ale statului care primește.

Comandantul forței răspunde de respectarea acestor reguli și este obligat să-și informeze subordonații asupra lor.

*Secțiunea a 12-a***Regimul autovehiculelor**

1. În conformitate cu paragraful 2 al acestei secțiuni, membrii forței vor avea dreptul să conducă vehiculele militare ale statului care trimite și să conducă vehicule proprietate personală, inclusiv vehicule închiriate, pe teritoriul statului care primește, pentru îndeplinirea atribuțiilor lor pe durata pregătirii.

2. Statul care primește va considera valabil, fără alt test sau taxă, orice permis de conducere emis unui membru al forței de către statul care trimite.

3. Statul care trimite își va asigura propriile vehicule militare ce vor fi prezente pe teritoriul statului care primește.

4. Legea statului care primește, referitoare la asigurarea autovehiculelor, se va aplica pentru vehiculele de

către un membru al forței a autovehiculelor proprietate personală, inclusiv a celor închiriate pe teritoriul statului care primește.

5. Vehiculele militare ale forței și vehiculele menționate în paragraful 4 al acestei secțiuni vor respecta reglementările privind deplasarea vehiculelor militare ale statului care primește.

6. Transportul rutier, feroviar, aerian și naval al forței pe teritoriul statului care primește, inclusiv al echipamentului militar, în scopurile prezentului memorandum de înțelegere, se va desfășura în conformitate cu acordurile internaționale la care ambele state sunt părți.

*Secțiunea a 13-a***Reclamații**

1. Statul care trimite și statul care primește vor renunța la orice reclamație, unul împotriva celuilalt, în cazul unei daune provocate, ca stat, prin decesul sau rănirea unui militar ori a unui salariat civil, folosit de armată, dacă decesul sau rănirea a fost provocată de un militar al armatei celuilalt stat sau de un salariat civil al aceluși stat, care însoțește armata, dacă militarul sau civilul acționa pentru îndeplinirea atribuțiilor lui, legate de pregătirea membrilor forței. Dacă, în condițiile de mai sus, se provoacă pagube proprietăților statului care primește ori celor ale statului care trimite, sau mediului înconjurător al statului care primește, orice reclamație va fi înaintată în forma prezentată în secțiunea a 16-a.

2. Statul care primește va prelua, adjuceca și rezolva, în concordanță cu legile proprii, reclamațiile unei a treia părți (altele decât reclamațiile contractuale și cele pentru care se aplică paragraful 4 al acestei secțiuni), provocate de acțiuni sau omisiuni ale membrilor forței, în îndeplinirea sarcinilor oficiale, sau de oricare altă acțiune, omisiune sau eveniment, pentru care statul care trimite răspunde legal pentru provocare de deces, rănire ori pagube pe teritoriul statului care primește. În sensul acestui paragraf, o a treia parte nu va fi statul care trimite, statul care primește sau alt membru al forței. Un membru al forței nu va fi subiect al vreunei proceduri de impunere a vreunei sentințe împotriva sa, în statul care primește, în cazuri provocate de executarea atribuțiilor sale oficiale.

3. Reclamațiile apărute în legătură cu prevederile paragrafului 2 al acestei secțiuni vor fi aduse la cunoștință autorităților statului care trimite, imediat după primire, de către autoritățile statului care primește. Statul care primește nu va accepta rezolvarea finală a acestor reclamații, fără a se consulta în prealabil cu statul care trimite. Orice diferende în legătură cu răspunderea legală și mărimea compensațiilor vor fi rezolvate în modul stabilit în secțiunea a 16-a.

4. Fără a prejudicia competența tribunalului statului care primește, intentarea unei acțiuni împotriva unui membru al forței, în cazul unor reclamații apărute în urma unor acțiuni deturnate de la scopurile activității sau a unor omisiuni, în statul care primește, dar nu pe timpul îndeplinirii sarcinilor de serviciu, autoritățile statului care trimite pot oferi o plată *ex gratia* pentru a închide cazul.

*Secțiunea a 14-a***Proceduri de notificare a pagubelor**

1. Dacă un membru al forței este rănit sau decedează, în condiții în care rănirea sau decesul nu este evident imediat pentru autoritățile statului care trimite, autoritățile statului care primește vor notifica acest caz, fără întârziere, statului care trimite, în termen de 15 zile de la data la care

2. Autoritățile statului care trimite și ale statului care primește își vor transmite unele altora, imediat, un raport asupra oricărui accident soldat cu rănirea sau decesul oricărui membru al forței. Autoritățile statului care trimite și ale statului care primește își vor transmite, de asemenea, unele altora, cât mai repede posibil, copii de pe rapoartele privind accidentele militare și declarațiile martorilor, referitoare la asemenea accidente, și vor coopera în elaborarea și finalizarea rapoartelor menționate.

Secțiunea a 15-a
Aspecte financiare

Plata pentru pregătirea forței în statul care primește va fi în sarcina statului care trimite. Statul care primește și statul care trimite vor conveni asupra aspectelor financiare, pentru fiecare perioadă de pregătire în parte.

Secțiunea a 16-a
Soluționarea diferendelor

Orice diferend de interpretare sau de aplicare a prezentului memorandum de înțelegere va fi rezolvat prin consultări directe între statul care trimite și statul care primește.

Pentru
Guvernul României,
Gheorghe Tinca,
ministrul apărării naționale

Secțiunea a 17-a
Dură, expirare și amendamente

1. Prezentul memorandum de înțelegere va fi ratificat în conformitate cu legile statului care trimite și ale statului care primește.

2. Fiecare stat poate aduce oricând amendamente prezentului memorandum de înțelegere. Amendamentele sunt parte integrantă a prezentului memorandum de înțelegere și vor intra în vigoare conform paragrafului 4 al prezentei secțiuni.

3. Prezentul memorandum de înțelegere se încheie pe o perioadă nedeterminată, până când unul dintre state va notifica, în scris, pe canale diplomatice, cu cel puțin 6 (șase) luni înainte de încetarea valabilității, intenția sa de a-l denunța.

4. Prezentul memorandum de înțelegere va intra în vigoare la data ultimei notificări transmise pe canale diplomatice, prin care statul care primește și statul care trimite se informează reciproc asupra îndeplinirii procedurilor legale interne cu privire la intrarea în vigoare a memorandumului de înțelegere.

Semnat la București la 29 iulie 1996, în două exemplare originale, fiecare în limbile română și engleză, ambele texte fiind egal autentice.

Pentru
Guvernul Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord,
Michael Portillo,
secretar de stat pentru apărare

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii
pentru ratificarea Memorandumului de înțelegere
dintre Guvernul României și Guvernul Regatului Unit
al Marii Britanii și Irlandei de Nord privind pregătirea Forțelor
Armate Britanice în România, semnat la București
la 29 iulie 1996**

În temeiul art. 77 alin. (1) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru ratificarea Memorandumului de înțelegere dintre Guvernul României și Guvernul Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord privind pregătirea Forțelor Armate Britanice în România, semnat la București la 29 iulie 1996, și se dispune publicarea ei în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
EMIL CONSTANTINESCU

București, 1 noiembrie 1997.
Nr. 568.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**pentru supunerea spre ratificare Parlamentului a Acordului
dintre România și Republica Italiană privind readmisia
persoanelor aflate în situație ilegală, semnat la București
la 4 martie 1997**

În temeiul art. 91 alin. (1) și al art. 99 din Constituția României, precum și al art. 1 și 4 din Legea nr. 4/1991 privind încheierea și ratificarea tratatelor,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se supune spre ratificare Parlamentului Acordul dintre România și Republica Italiană privind readmisia persoanelor aflate în situație ilegală, semnat la București la 4 martie 1997, și se dispune publicarea prezentului decret în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

EMIL CONSTANTINESCU

**În temeiul art. 99 alin. (2) din
Constituția României, contrasemnăm
acest decret.**

PRIM-MINISTRU

VICTOR CIORBEA

București, 26 august 1997.

Nr. 477.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**pentru ratificarea Acordului dintre România
și Republica Italiană privind readmisia persoanelor
aflate în situație ilegală, semnat la București la 4 martie 1997**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se ratifică Acordul dintre România și Republica Italiană privind readmisia persoanelor aflate în situație ilegală, semnat la București la 4 martie 1997.

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 18 septembrie 1997, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI

MIRCEA IONESCU-QUINTUS

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 6 octombrie 1997, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

ANDEI IAN CHILIMAN

București, 4 noiembrie 1997.

Nr. 477.

A C O R D**Între România și Republica Italiană privind readmisia persoanelor aflate în situație ilegală**

Guvernul României și Guvernul Republicii Italiene,

animate de dorința de a extinde cooperarea dintre cele două părți contractante și de a asigura o mai bună aplicare a reglementărilor privind circulația persoanelor, cu respectarea drepturilor și garanțiilor prevăzute de normele în vigoare,

în scopul de a înlesni readmisia persoanelor care se află în situație ilegală, acționând în spirit de colaborare și pe bază de reciprocitate,

preocupate de combaterea imigrației ilegale,
au convenit asupra celor ce urmează:

CAPITOLUL I**Readmisia cetățenilor părților contractante****ARTICOLUL 1**

1. Fiecare parte contractantă readmite pe teritoriul său, la cererea celeilalte părți contractante și fără alte formalități, oricare persoană care nu îndeplinește condițiile necesare pentru intrare sau nu mai întrunește cerințele pentru șederea pe teritoriul părții contractante solicitante, dacă s-a stabilit sau este prezumat că aceasta este cetățean al părții contractante solicitate.

2. Partea contractantă solicitantă readmite, în aceleași condiții, persoana în cauză, dacă în urma unor verificări ulterioare rezultă că aceasta nu avea cetățenia celeilalte părți contractante în momentul în care a părăsit teritoriul părții solicitante.

ARTICOLUL 2

1. Cetățenia persoanei care face obiectul readmisiei se stabilește pe baza următoarelor documente valabile:

- cartea de identitate;
- pașaportul sau orice alt document de călătorie;
- certificatul de stare civilă sau alt document oficial din care rezultă cetățenia;
- certificatul consular de identitate;
- livretul personal sau oricare alt document eliberat de autoritățile militare.

2. Cetățenia se consideră ca prezumată pe baza unuia dintre următoarele documente:

- unul dintre documentele menționate la pct. 1, expirat;
- un document emis de autoritățile publice ale părții solicitate, care poate face dovada identității persoanei în cauză (permis de conducere auto, carnet de marinar etc.);
- autorizația sau permisul de sejur, expirat;
- fotocopia de pe unul dintre documentele menționate mai sus;

— declarații ale persoanei interesate, autentificate și primite de către autoritățile administrative sau judiciare ale părții solicitante;

— declarații ale unor martori de bună-credință, consemnate într-un proces-verbal.

În cazul în care cetățenia este prezumată, dar nu există probe cu documente dintre cele enumerate la paragraful 2 al pct. 2, aceasta va putea fi confirmată de către autoritățile consulare ale părții solicitate. Acestea vor trebui să asculte persoana în cauză, în termen de 3 zile de la data cererii, pe cât posibil în locul unde se găsește sau, dacă aceasta este imposibil, la sediul reprezentanței diplomatice sau consulare a părții solicitate, sau prin mijlocul

Audierea este organizată de partea solicitantă, de comun acord cu autoritățile consulare respective, în cel mai scurt timp.

Dacă la sfârșitul acestei audieri se stabilește că persoana în cauză are cetățenia părții solicitate, autoritatea consulară eliberează imediat un document valabil pentru repatriere.

4. Dispozițiile prezentului articol se aplică și în cazul persoanelor care invocă existența unei cereri de renunțare la cetățenie, în legătură cu care nu s-a pronunțat definitiv autoritatea competentă.

5. În cazul în care cetățenia este prezumată în baza documentelor menționate la paragrafele 2, 3 și 4 ale prezentului articol, autoritatea consulară a părții solicitate eliberează de îndată un document de călătorie care să permită repatrierea persoanei în cauză.

CAPITOLUL II**Readmisia cetățenilor altor state****ARTICOLUL 3**

Părțile contractante se angajează să examineze problemele readmisiei cetățenilor țărilor terțe în funcție de modul în care este sau va fi reglementat regimul străinilor în legislația proprie, în vederea încheierii unei înțelegeri bilaterale în materie.

ARTICOLUL 4

Părțile contractante se obligă să primească, în condițiile prevăzute de Convenția de la Chicago, pasagerii sosiți pe calea aerului de pe teritoriul celeilalte părți contractante, a căror intrare nu a fost admisă.

CAPITOLUL III**Condiții privind readmisia****ARTICOLUL 5**

1. Partea contractantă solicitantă readmite pe propriul teritoriu persoanele care, în baza verificărilor ulterioare readmisiei, efectuate de cealaltă parte contractantă, se constată că nu îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 1, 2 și 3 în momentul părăsirii teritoriului părții contractante solicitante.

2. Cheltuielile de transport până la frontiera statului de destinație, precum și cheltuielile pentru o eventuală read-

CAPITOLUL IV

Procedura de readmisie

ARTICOLUL 6

1. Conținutul cererilor de readmisie, întocmite în baza prevederilor art. 1, 2 și 3, va fi stabilit de ministerele de interne ale celor două state contractante.

2. În cererea de readmisie trebuie să fie menționate datele de identitate, documentele personale aflate eventual în posesia cetățeanului străin, datele privind șederea sa pe teritoriul statului solicitat, precum și circumstanțele intrării sale ilegale pe teritoriul statului solicitant. Aceste date trebuie să fie suficient de cuprinzătoare, astfel încât să răspundă cerințelor autorităților părților contractante.

3. Hotărârile privind readmisia vor trebui să fie adoptate în cel mai scurt timp posibil.

4. Autorizația de readmisie are o valabilitate de 3 luni de la data comunicării sale. Atunci când persoana în cauză trebuie să rămână la dispoziția autorității judiciare a statului solicitant, ministerele de interne vor stabili, de comun acord, prelungirea acestui termen.

CAPITOLUL V

Admisia în tranzit

ARTICOLUL 7

1. Fiecare parte contractantă, la cererea celeilalte, auto-rizează tranzitul pe teritoriul său al cetățenilor statelor terțe, împotriva cărora s-a luat o măsură de îndepărtare de către partea contractantă solicitantă.

2. Partea contractantă solicitantă își asumă responsabilitatea continuării călătoriei străinului către țara de destinație și preia în sarcina sa acest străin, dacă dintr-un motiv oarecare măsura de îndepărtare nu poate fi pusă în aplicare.

3. Partea contractantă solicitantă garantează părții contractante solicitate că străinul, al cărui tranzit a fost autorizat, se află în posesia unui titlu de călătorie pentru țara de destinație.

ARTICOLUL 8

1. Partea contractantă care a luat măsura de îndepărtare trebuie să informeze partea contractantă solicitată dacă, în vederea tranzitului, este necesar un serviciu de escortă a persoanei respective. Partea contractantă solicitată pentru tranzitare poate:

- fie să decidă asigurarea escortei cu personal propriu;
- fie să decidă escortarea în colaborare cu partea contractantă care a luat măsura de îndepărtare.

2. Dacă escortarea se face, în mod cu totul excepțional, pe cale terestră, părțile contractante se vor pune de acord asupra necesității și modului de asigurare a escortei.

ARTICOLUL 9

1. Cererea de tranzit pentru îndepărtare va fi comunicată direct între autoritățile competente ale părților contractante.

2. Ea va conține informații privind identitatea și cetățenia străinului, data călătoriei, ora și locul sosirii în țara de tranzit și ora și locul plecării din aceasta către țara de destinație finală, precum și, dacă este cazul, informații privind personalul care efectuează escorta.

ARTICOLUL 10

Tranzitul pentru îndepărtare poate fi refuzat:

— dacă în ceea ce privește străinul există și este actual, în țara de destinație, riscul de a fi persecutat din motive de rasă, religie, naționalitate, apartenență la un anumit grup social sau datorită opiniilor sale politice;

— dacă străinul se expune riscului de a fi acuzat sau condamnat de un tribunal penal în țara de destinație pentru infracțiuni comise anterior.

CAPITOLUL VI

Dispoziții generale

ARTICOLUL 11

Dispozițiile prezentului acord nu aduc atingere obligațiilor părților contractante de admisie sau de readmisie a cetățenilor străini, ce decurg din aplicarea altor acorduri internaționale. Acestea nu aduc atingere nici aplicării dispozițiilor acordurilor și convențiilor internaționale privind drepturile omului, la care cele două state sunt părți.

ARTICOLUL 12

1. Ministerele de interne ale României și Republicii Italiene vor stabili lista punctelor de frontieră prin care sunt permise readmisia și intrarea în tranzit a străinilor.

2. Ele vor stabili, totodată, lista aeroporturilor care vor putea fi folosite pentru tranzitul străinilor pe timpul călătoriei către țările de destinație.

ARTICOLUL 13

Cele două părți contractante recunosc reciproc condițiile cele mai favorabile pe care una dintre ele le-a inclus sau le va include în acordurile cu alte state în materie de readmisie a cetățenilor din terțe țări.

ARTICOLUL 14

Divergențele care vor apărea în aplicarea și interpretarea prezentului acord vor fi soluționate pe cale diplomatică.

ARTICOLUL 15

Părțile contractante vor stabili de comun acord eventualele modificări ale prezentului acord.

ARTICOLUL 16

1. Prezentul acord va intra în vigoare în prima zi a celei de-a doua luni următoare notificării reciproce privind îndeplinirea procedurilor interne de aprobare sau ratificare.

2. Prezentul acord va putea fi denunțat, pe cale diplomatică, cu un preaviz scris de 90 de zile.

Drept care, împuterniciții celor două guverne au semnat prezentul acord.

Semnat la București la 4 martie 1997, în două exemplare, în limbile română și italiană, ambele texte având aceeași valoare.

Pentru Guvernul României,

Pentru Guvernul Republicii Italiene,

Lăzărișcu

Nicoletti

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind promulgarea Legii pentru ratificarea
Acordului dintre România și Republica Italiană
privind readmisia persoanelor aflate în situație ilegală,
semnat la București la 4 martie 1997**

În temeiul art. 77 alin. (1) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru ratificarea Acordului dintre România și Republica Italiană privind readmisia persoanelor aflate în situație ilegală, semnat la București la 4 martie 1997, și se dispune publicarea ei în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

EMIL CONSTANTINESCU

București, 1 noiembrie 1997.

Nr. 569.

★

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****pentru supunerea spre ratificare Parlamentului
a Convenției privind securitatea personalului Națiunilor Unite
și a celui asociat, adoptată la New York la 9 decembrie 1994**

În temeiul art. 91 alin. (1) și al art. 99 din Constituția României, precum și al art. 1 și 4 din Legea nr. 4/1991 privind încheierea și ratificarea tratatelor,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se supune spre ratificare Parlamentului Convenția privind securitatea personalului Națiunilor Unite și a celui asociat, adoptată la New York la 9 decembrie 1994, și se dispune publicarea prezentului decret în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

EMIL CONSTANTINESCU

**În temeiul art. 99 alin. (2) din
Constituția României, contrasemnăm
acest decret.**

PRIM-MINISTRU
VICTOR CIORBEA

București, 17 iunie 1997.

Nr. 289.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI**CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE****pentru ratificarea Convenției privind securitatea personalului Națiunilor Unite și a celui asociat, adoptată la New York la 9 decembrie 1994****Parlamentul României** adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se ratifică Convenția privind securitatea personalului Națiunilor Unite și a celui asociat, adoptată la New York la 9 decembrie 1994.

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 4 septembrie 1997, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI

OLIVIU GHERMAN

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 6 octombrie 1997, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

ANDREI IOAN CHILIMAN

București, 4 noiembrie 1997.

Nr. 174.

CONVENȚIE**privind securitatea personalului Națiunilor Unite și a celui asociat*)**

Statele părți la convenție,
 profund preocupate de creșterea numărului de morți și răniți, rezultată din atacurile deliberate împotriva personalului Națiunilor Unite și celui asociat,
 având în vedere că atacurile sau alte rele tratamente împotriva personalului care acționează în numele Națiunilor Unite sunt nejustificate și inacceptabile, indiferent de cine le-ar comite,
 recunoscând că operațiunile Națiunilor Unite sunt conduse în interesul comun al comunității internaționale și în concordanță cu principiile și scopurile Cartei Națiunilor Unite,
 conștiente de importanta contribuție pe care personalul Națiunilor Unite și cel asociat o aduc la eforturile Națiunilor Unite în domeniul diplomației preventive, restabilirii, menținerii și consolidării păcii, operațiunilor umanitare și a altor operațiuni,
 conștiente de angajamentele existente pentru asigurarea securității personalului Națiunilor Unite și a celui asociat, inclusiv măsurile luate de principalele organe ale Națiunilor Unite în acest domeniu,
 recunoscând, cu toate acestea, că măsurile luate actualmente pentru protejarea personalului Națiunilor Unite și a celui asociat sunt insuficiente,
 conștiente că eficacitatea și siguranța operațiunilor Națiunilor Unite sunt întărite atunci când se desfășoară cu consimțământul și cooperarea statului gazdă,
 cerând tuturor statelor în care personalul Națiunilor Unite și cel asociat este desfășurat, precum și celorlalte state pe care asemenea personal s-ar putea baza, să ofere un sprijin fără rezerve în scopul desfășurării operațiunilor Națiunilor Unite și al îndeplinirii mandatului acestora,

convinse de necesitatea de a adopta măsuri efective pentru prevenirea atacurilor comise împotriva personalului Națiunilor Unite și celui asociat și pentru pedepsirea tuturor autorilor acestor fapte, au convenit cele ce urmează:

ARTICOLUL 1

Definiții

În sensul prezentei convenții:

a) prin *personal al Națiunilor Unite* se înțelege:

(i) persoanele angajate sau desfășurate de către secretarul general al Organizației Națiunilor Unite, în calitate de membri ai componentelor militare, de poliție sau civile ale unei operațiuni a Națiunilor Unite;

(ii) alți funcționari sau experți în misiune ai Organizației Națiunilor Unite sau ai instituțiilor specializate, sau ai Agenției Internaționale pentru Energie Atomică, prezenți în calitate oficială în zona în care are loc o operațiune a Națiunilor Unite;

b) prin *personal asociat* se înțelege:

(i) persoanele desemnate de către un guvern sau de către o organizație interguvernamentală, cu acordul instituției competente a Organizației Națiunilor Unite;

(ii) persoanele angajate de către secretarul general al Organizației Națiunilor Unite, de către o instituție specializată sau de către Agenția Internațională pentru Energie Atomică;

(iii) persoanele desfășurate de către o organizație sau o instituție neguvernamentală umanitară, în virtutea unui acord cu secretarul general al Organizației Națiunilor Unite, cu o instituție specializată sau cu Agenția Internațională pentru Energie Atomică, pentru a desfășura activități în sprijinul executării mandatului unei operațiuni a Națiunilor Unite;

c) prin *operațiune a Națiunilor Unite* se înțelege o operațiune stabilită de către instituția competentă a Națiunilor Unite în conformitate cu Carta Națiunilor Unite și sub autoritatea și controlul Națiunilor Unite:

(i) în cazul în care operațiunea vizează menținerea sau restabilirea păcii și securității internaționale; sau

(ii) în cazul în care consiliul de securitate sau adunarea generală a declarat, în sensul prezentei convenții, că există un risc excepțional pentru securitatea personalului participant la operațiune;

d) prin *stat gazdă* se înțelege statul pe al cărui teritoriu are loc o operațiune a Națiunilor Unite.

e) prin *stat de tranzit* se înțelege statul, altul decât statul gazdă, pe teritoriul căruia personalul Națiunilor Unite și cel asociat sau echipamentul lor se găsesc în tranzit sau sunt temporar prezente în cadrul unei operațiuni a Națiunilor Unite.

ARTICOLUL 2

Domeniul aplicării

1. Prezenta convenție se aplică personalului Națiunilor Unite și celui asociat, precum și operațiunilor Națiunilor Unite, așa cum sunt definite în art. 1.

2. Această convenție nu se va aplica unei operațiuni a Națiunilor Unite, autorizată de către Consiliul de Securitate

Unite, în cadrul căreia personalul participă în calitate de combatant împotriva unor forțe armate organizate și căreia i se aplică prevederile dreptului conflictelor armate internaționale.

ARTICOLUL 3

Identificarea

1. Componentele militare și de poliție ale unei operațiuni a Națiunilor Unite, precum și vehiculele, navele și aeronavele lor trebuie să poarte un semn distinctiv de identificare. Restul personalului, precum și alte vehicule, nave și aeronave, utilizate în cadrul operațiunii Națiunilor Unite, trebuie să poarte semne de identificare adecvate, exceptând cazurile în care s-a decis altfel de către secretarul general al Organizației Națiunilor Unite.

2. Fiecare membru al personalului Națiunilor Unite și al celui asociat trebuie să poarte asupra lui documente de identificare adecvate.

ARTICOLUL 4

Acorduri privind statutul operațiunii

Statul gazdă și Națiunile Unite vor încheia în cel mai scurt timp posibil un acord privind statutul operațiunii Națiunilor Unite și al întregului personal angajat în operațiune, cuprinzând, în special, prevederi referitoare la privilegiile și imunitățile componentelor militare și de poliție ale operațiunii.

ARTICOLUL 5

Tranzit

Statul de tranzit va facilita tranzitul liber al personalului Națiunilor Unite și al celui asociat, precum și al echipamentului lor, către și dinspre statul gazdă.

ARTICOLUL 6

Respectarea legilor și regulamentelor

1. Fără a aduce atingere privilegiilor și imunităților de care poate beneficia sau cerințelor funcționarilor sale, personalul Națiunilor Unite și cel asociat:

a) va respecta legile și regulamentele statului gazdă și statului de tranzit; și

b) se va abține de la orice acțiune sau activitate incompatibilă cu caracterul imparțial și internațional al funcționarilor lor.

2. Secretarul general al Organizației Națiunilor Unite va adopta toate măsurile necesare pentru a asigura respectarea acestor obligații.

ARTICOLUL 7

Obligația de a asigura securitatea personalului Națiunilor Unite și a personalului asociat

1. Personalul Națiunilor Unite și cel asociat, echipamen-

atac sau al oricărei acțiuni care ar putea să-i împiedice în îndeplinirea mandatului.

2. Statele părți vor adopta toate măsurile necesare pentru a asigura securitatea personalului Națiunilor Unite și a celui asociat. Statele părți vor adopta, în special, toate măsurile necesare pentru a proteja personalul Națiunilor Unite și pe cel asociat, desfășurat pe teritoriile lor împotriva infracțiunilor prevăzute în art. 9.

3. Statele părți vor coopera cu Organizația Națiunilor Unite și, dacă este cazul, cu alte state părți, în vederea aplicării prezentei convenții, în special de fiecare dată când statul gazdă nu este în măsură să adopte măsurile necesare.

ARTICOLUL 8

Obligația de a elibera sau de a preda organizației personalul Națiunilor Unite și pe cel asociat, capturat sau reținut

Exceptând dispozițiile contrare ale unui eventual acord asupra statutului forțelor implicate în operațiune, dacă membri ai personalului Națiunilor Unite sau ai celui asociat sunt capturați sau deținuți în cadrul exercitării funcțiilor lor și dacă identitatea lor a fost stabilită, ei nu pot să fie supuși la interogatorii și trebuie să fie imediat eliberați și predați Organizației Națiunilor Unite sau altor autorități abilitate. În intervalul în care sunt reținuți, ei trebuie să fie tratați în conformitate cu normele universal recunoscute în materie de drepturi ale omului, cu principiile și spiritul convențiilor de la Geneva din anul 1949.

ARTICOLUL 9

Infracțiuni împotriva personalului Națiunilor Unite și celui asociat

1. Comiterea intenționată:

a) a unei crime, răpiri sau a oricărui alt atac asupra persoanei sau libertății vreunui membru al personalului Națiunilor Unite sau al personalului asociat;

b) a unui atac violent asupra localurilor oficiale, reședinței personale sau mijloacelor de transport ale unui membru al personalului Națiunilor Unite sau ale celui asociat, de natură să pericliteze persoana sau libertatea sa;

c) a unei amenințări cu efectuarea unui astfel de atac, pentru a constrânge o persoană fizică sau juridică de a realiza sau de a se abține de la realizarea unui act oarecare;

d) a unei încercări de a comite un astfel de atac;

e) a unei participări în calitate de complice la un astfel de atac sau la o tentativă de a comite un astfel de atac, sau organizarea, sau ordonarea comiterii unui astfel de atac de către alte persoane,

este considerată de către fiecare stat parte ca o infracțiune în raport cu propria sa legislație internă.

2. Fiecare stat parte va pedepsi în mod adecvat infracțiunile menționate la paragraful 1, având în vedere gravitatea

ARTICOLUL 10

Competența

1. Fiecare stat parte va adopta măsurile necesare în vederea stabilirii competenței sale asupra infracțiunilor prevăzute în art. 9, în următoarele cazuri:

a) când infracțiunea este comisă pe teritoriul acestui stat, la bordul unui vas sau al unei aeronave înmatriculate în acest stat;

b) când presupusul autor al infracțiunii are cetățenia acestui stat.

2. Un stat poate să-și stabilească competența asupra oricărei astfel de infracțiuni, când aceasta este comisă:

a) de către o persoană apatridă cu domiciliul permanent pe teritoriul acestui stat;

b) când victima este cetățean al acestui stat; sau

c) cu scopul de a constrânge acest stat de a îndeplini sau de a se abține de la îndeplinirea unei acțiuni oarecare.

3. Orice stat parte, care și-a stabilit competența pentru cazurile prevăzute în paragraful 2, va notifica acest fapt secretarului general al Organizației Națiunilor Unite. Dacă acest stat parte renunță ulterior la această competență, va notifica secretarului general al Organizației Națiunilor Unite.

4. Fiecare stat parte va adopta măsurile considerate necesare în vederea stabilirii competenței sale asupra infracțiunilor prevăzute la art. 9, în cazurile în care autorul prezumtiv al infracțiunii se găsește pe teritoriul său și nu îl extrădează, în conformitate cu art. 15, către oricare dintre statele părți care și-au stabilit competența în conformitate cu paragraful 1 sau 2.

5. Prezenta convenție nu exclude altă competență penală exercitată în conformitate cu legislația internă.

ARTICOLUL 11

Prevenirea infracțiunilor împotriva personalului Națiunilor Unite și celui asociat

Statele părți vor coopera în scopul prevenirii infracțiunilor prevăzute la art. 9, în special prin:

a) adoptarea tuturor măsurilor posibile în vederea prevenirii pregătirii pe teritoriile lor a comiterii unor astfel de infracțiuni în interiorul sau exteriorul teritoriilor lor;

b) schimburi de informații, în conformitate cu legislația națională, și prin coordonarea adoptării de măsuri administrative și a altor măsuri necesare prevenirii comiterii acestor infracțiuni.

ARTICOLUL 12

Schimbul de informații

1. În condițiile prevăzute de legislația sa internă, statul parte pe al cărui teritoriu a fost comisă o infracțiune prevăzută la art. 9, dacă are motive să creadă că presupusul autor a părăsit teritoriul său, va comunica secretarului general al Organizației Națiunilor Unite și, direct sau prin intermediul acestuia, statului sau statelor interesate toate faptele pertinente privind infracțiunea comisă și toate informațiile disponibile pe care le are în posesia sa și pe care le poate

2. Ori de câte ori o infracțiune prevăzută la art. 9 a fost comisă, orice stat parte, care deține informații privind victima sau circumstanțele infracțiunii, va face tot posibilul pentru a le transmite în condițiile prevăzute de legislația sa internă, integral și rapid, secretarului general al Organizației Națiunilor Unite și statului sau statelor interesate.

ARTICOLUL 13

Măsuri pentru asigurarea urmăririi penale sau a extrădării

1. Atunci când împrejurările o cer, statul parte pe teritoriul căruia se află autorul prezumtiv va lua măsuri corespunzătoare în conformitate cu legislația sa internă, pentru a asigura prezența persoanei în cauză în vederea urmăririi penale sau a extrădării.

2. Măsurile luate în conformitate cu legislația națională și în baza paragrafului 1 vor fi notificate, fără întârziere, secretarului general al Organizației Națiunilor Unite fie direct, fie prin intermediul acestuia:

- a) statului unde a fost comisă infracțiunea;
 - b) statului sau statelor al căror cetățean este autorul prezumtiv sau, dacă acesta este apatrid, statului sau statelor pe teritoriul cărora își are domiciliul permanent;
 - c) statului sau statelor al căror cetățean este victima;
- și
- d) altor state interesate.

ARTICOLUL 14

Urmărirea penală a autorilor prezumtivi

Statul parte pe al cărui teritoriu se află autorul prezumtiv, dacă nu extrădează această persoană, va supune cazul, fără nici o excepție și fără întârziere, autorităților sale competente, în vederea urmăririi penale în conformitate cu legislația sa internă. Aceste autorități vor lua o decizie în condiții similare pentru orice infracțiuni de drept comun de natură gravă, în conformitate cu legislația acestui stat.

ARTICOLUL 15

Extrădarea autorilor prezumtivi

1. În măsura în care infracțiunile prevăzute la art. 9 nu figurează drept cazuri de extrădare într-un tratat de extrădare existent între statele părți, aceste infracțiuni trebuie incluse ca atare în aceste tratate. Statele părți se obligă să introducă aceste infracțiuni drept cazuri de extrădare în oricare tratat de extrădare care va fi încheiat între ele.

2. Dacă un stat parte, care condiționează extrădarea de existența unui tratat, primește o cerere de extrădare din partea unui alt stat cu care nu are încheiat un tratat de extrădare, poate opta pentru considerarea acestei convenții ca bază legală de extrădare în ceea ce privește aceste infracțiuni. Extrădarea trebuie să se facă în conformitate cu prevederile legislației statului căruia i s-a cerut extrădarea.

3. Statele părți care nu condiționează extrădarea de existența unui tratat vor recunoaște aceste infracțiuni drept cazuri de extrădare între ele, în conformitate cu prevederile

4. Între statele părți, în ceea ce privește extrădarea, fiecare dintre aceste infracțiuni va fi considerată ca și cum ar fi fost comisă nu numai în locul unde s-a produs, ci și pe teritoriile statelor părți care și-au stabilit competența în conformitate cu paragraful 1 sau 2 al art. 10.

ARTICOLUL 16

Asistența reciprocă în materie penală

1. Statele părți își vor acorda o cât mai largă asistență reciprocă, în legătură cu procedurile penale angajate împotriva infracțiunilor prevăzute la art. 9, inclusiv asistență în obținerea probelor de care dispun și care sunt necesare în vederea finalizării urmăririi penale. Legislația statului solicitat se va aplica în toate cazurile.

2. Dispozițiile prevăzute în paragraful 1 nu vor afecta obligațiile de asistență reciprocă, care decurg din orice alt tratat.

ARTICOLUL 17

Tratamentul echitabil

1. Oricărei persoane, care face obiectul anchetării sau urmăririi penale în legătură cu oricare dintre infracțiunile prevăzute la art. 9, trebuie să i se garanteze un tratament și un proces echitabile și deplină protecție a drepturilor sale în toate etapele anchetei sau ale urmăririi penale.

2. Orice autor prezumtiv al infracțiunii are dreptul:

- a) să ia legătura, fără întârziere, cu cel mai apropiat reprezentant autorizat al statului sau al statelor al căror cetățean este sau care sunt în orice alt mod abilitate să-i protejeze drepturile sau, dacă este apatrid, cu statul care, la cererea celui în cauză, este dispus să-i apere drepturile; și
- b) să fie vizitat de un reprezentant al aceluia stat sau al acelor state.

ARTICOLUL 18

Notificarea rezultatului urmăririi penale

Statul pe teritoriul căruia prezumtivul autor este obiectul urmăririi penale va comunica rezultatul final al acestei urmăririi secretarului general al Organizației Națiunilor Unite, care va informa celelalte state părți.

ARTICOLUL 19

Difuzarea

Statele părți se obligă să difuzeze cât mai larg posibil prezenta convenție și, în special, să includă studiul ei, precum și al prevederilor pertinente ale dreptului internațional umanitar în programele lor de instruire militară.

ARTICOLUL 20

Clauze de salvagardare

Nici una dintre prevederile acestei convenții nu va afecta:

- a) aplicabilitatea dreptului umanitar internațional și a nor-

omului, consacrate în instrumentele internaționale referitoare la protecția operațiunilor Națiunilor Unite, precum și a personalului Națiunilor Unite și a celui asociat, sau obligația acestui personal de a respecta acest drept sau aceste norme;

b) drepturile și obligațiile pe care le au statele, în conformitate cu prevederile Cartei Națiunilor Unite, privind comșământul la intrarea persoanelor pe teritoriul lor;

c) obligația personalului Națiunilor Unite și a celui asociat de a acționa în conformitate cu termenii mandatului unei operațiuni a Națiunilor Unite;

d) dreptul statelor care pun la dispoziție, în mod voluntar, personal pentru o operațiune a Națiunilor Unite de a-și retrage personalul, punând capăt participării sale la operațiune;

sau

e) dreptul la o indemnizație corespunzătoare în caz de deces, invaliditate, accident sau de boală, pentru persoanele puse la dispoziție, în mod voluntar, de un stat, în vederea unei operațiuni a Națiunilor Unite, legată de exercitarea funcțiilor de menținere a păcii.

ARTICOLUL 21

Dreptul la legitimă apărare

Nici o dispoziție a prezentei convenții nu poate fi interpretată ca limitând dreptul la legitimă apărare.

ARTICOLUL 22

Reglementarea diferendelor

1. Orice diferend între două sau mai multe state părți, privind interpretarea sau aplicarea prezentei convenții, care nu este soluționat prin negocieri, va fi supus arbitrajului, la solicitarea uneia dintre părți. Dacă, într-un interval de 6 luni de la solicitarea arbitrajului, părțile sunt în imposibilitatea de a ajunge la o înțelegere privind organizarea arbitrajului, una dintre ele poate să supună diferendul Curții Internaționale de Justiție, prin introducerea unei cereri în conformitate cu statutul Curții.

2. Orice stat va putea, în momentul semnării, ratificării, acceptării, aprobării sau aderării la această convenție, să declare că nu se consideră obligat să respecte, în tot sau în parte, paragraful 1. Celelalte state părți nu vor fi obligate să respecte paragraful 1 în totalitate sau părți pertinente ale acestuia față de un stat parte care a formulat o astfel de rezervă.

3. Orice stat parte, care a formulat o rezervă în conformitate cu paragraful 2, va putea, în orice moment, să-și retragă această rezervă printr-o notificare adresată secretarului general al Organizației Națiunilor Unite.

ARTICOLUL 23

Reuniuni de examinare

La solicitarea unuia sau a mai multor state părți și cu aprobarea majorității statelor părți, secretarul general al

părți, în vederea examinării punerii în aplicare a convenției și a oricăror probleme legate de aplicarea sa.

ARTICOLUL 24

Semnarea

Prezenta convenție este deschisă pentru semnare tuturor statelor, până la 31 decembrie 1995, la sediul Organizației Națiunilor Unite din New York.

ARTICOLUL 25

Ratificarea, acceptarea sau aprobarea

Prezenta convenție este supusă ratificării, acceptării sau aprobării. Instrumentele de ratificare, de acceptare sau de aprobare vor fi depuse la secretarul general al Organizației Națiunilor Unite.

ARTICOLUL 26

Aderarea

Prezenta convenție este deschisă pentru aderarea oricărui stat. Instrumentele de aderare vor fi depuse la secretarul general al Organizației Națiunilor Unite.

ARTICOLUL 27

Intrarea în vigoare

1. Prezenta convenție va intra în vigoare la 30 (treizeci) de zile de la depunerea, la secretarul general al Organizației Națiunilor Unite, a 22 (douăzeci și două) de instrumente de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare.

2. Pentru orice stat care ratifică, acceptă, aprobă sau aderă la această convenție, după depunerea a 22 (douăzeci și două) de instrumente de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare, convenția va intra în vigoare în cea de-a treizecea zi de la data depunerii de către acest stat a instrumentului său de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare.

ARTICOLUL 28

Denunțarea

1. Un stat parte poate denunța această convenție, printr-o notificare scrisă, adresată secretarului general al Organizației Națiunilor Unite.

2. Denunțarea va produce efecte la un an după data la care secretarul general al Organizației Națiunilor Unite a primit notificarea.

ARTICOLUL 29

Autenticitatea textelor

Originalul acestei convenții, ale cărei texte, în limbile arabă, chineză, engleză, franceză, rusă și spaniolă sunt egal autentice, va fi depus pe lângă secretarul general al Organizației Națiunilor Unite, care va trimite copii certificate tuturor statelor.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru ratificarea Convenției
privind securitatea personalului Națiunilor Unite
și a celui asociat, adoptată la New York la 9 decembrie 1994**

În temeiul art. 77 alin. (1) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru ratificarea Convenției privind securitatea personalului Națiunilor Unite și a celui asociat, adoptată la New York la 9 decembrie 1994, și se dispune publicarea ei în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
EMIL CONSTANTINESCU

București, 1 noiembrie 1997.
Nr. 570.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 668.55.58 și 335.01.11/4028.

